Nieważność decyzji

Kategoria: Aktualności
Opublikowano: sobota, 20, październik 2018 14:32
Marcin Maksymiuk
Odsłony: 1550

W zakresie przesłanki nieważności z art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a. wyjaśnić trzeba, że przepisy k.p.a. nie definiują pojęcia "rażącego naruszenia prawa", Treść tego pojęcia została jednak ukształtowana przez doktrynę i orzecznictwo, gdzie wskazuje się, że o uznaniu naruszenia prawa za rażące decydują: oczywistość naruszenia prawa, charakter naruszonego przepisu oraz skutki gospodarcze i społeczne, które wywołuje decyzja. Oczywistość naruszenia prawa polega na rzucającej się w oczy sprzeczności pomiędzy treścią rozstrzygnięcia, a przepisem prawa stanowiącym jego podstawę prawną. Oznacza to, że w sposób rażący może zostać naruszony wyłącznie przepis, który może być stosowany w bezpośrednim rozumieniu, to jest taki, który nie wymaga wykładni prawa.

Natomiast skutki, które wywołuje decyzja uznana za rażąco naruszającą prawo, to skutki niemożliwe do zaakceptowania z punktu widzenia wymagań praworządności - skutki gospodarcze lub społeczne naruszenia, których wystąpienie powoduje, że nie jest możliwe zaakceptowanie takiej decyzji jako aktu organu praworządnego państwa. Przyjąć przy tym należy, że wada decyzji, określona w art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a., nie odnosi się tylko do przepisów stanowiących jej podstawę prawną i jako takich wymienionych w niej, lecz dotyczy ona stanu prawnego sprawy, wyznaczonego faktami prawotwórczymi niezbędnymi w stosowaniu prawa co do określonego podmiotu i przedmiotu tej sprawy.

W konsekwencji, o rażącym naruszeniu prawa można mówić wówczas, gdy w sposób niebudzący wątpliwości nie ustalono jaki przepis prawa materialnego będzie miał w sprawie zastosowanie lub gdy zastosowano w sprawie błędną podstawę materialnoprawną.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu z dnia 20 września 2018 r. II SA/Op 286/18

Phoca PDF